

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a členů JUDr. Jitky Dýškové, Mgr. Stanislava Moláka, Mgr. Jana Valenty, Mgr. Štěpána Holuba a JUDr. Petry Janouškové, o návrhu **ministryně spravedlnosti** ze dne 2. 10. 2019 na zahájení kárného řízení proti kárně obviněnému **JUDr. Janu Fendrychovi**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Praha 2, se sídlem Hradecká 3, Praha 3, zast. Mgr. Tomášem Pelikánem, advokátem se sídlem Újezd 450/40, Praha 1, při ústním jednání konaném dne 10. 6. 2020,

t a k t o :

JUDr. Jan Fendrych,
soudní exekutor,
Exekutorský úřad Praha 2, se sídlem Hradecká 3, Praha 3,

je podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů

I. v i n e n , ž e

- a) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 6. 9. 2004, č. j. Nc 7893/2004-80, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 9276/10-92 ze dne 17. 10. 2017 určil odměnu exekutora ve výši 3 030 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 2 940 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 19. 12. 2017, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor oprávněné k obohacení o 90 Kč,
- b) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 9. 9. 2011, č. j. 11 EXE 105/2011-15, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 4582/11-86 ze dne 6. 3. 2018 určil odměnu exekutora ve výši 14 060 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 13 680 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 10. 5. 2018, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor přihlášeného zástavního věřitele k obohacení o 380 Kč,
- c) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Blansku ze dne 8. 6. 2009, č. j. 9 Nc 1895/2009-2, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 19919/09-98 ze dne 29. 1. 2019 určil odměnu exekutora ve výši 17 240 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 16 770 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 28. 2. 2019, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor přihlášeného zástavního věřitele k obohacení o 470 Kč,
- d) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 18. 2. 2014, č. j. 33 EXE 1264/2014-34, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 361/14-316 ze dne 16. 2. 2018 určil odměnu exekutora ve výši 39 500 Kč bez DPH,

namísto zákonné odměny ve výši 38 450 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 21. 3. 2018, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor oprávněné k obohacení o 1 050 Kč,

e) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 14. 6. 2013, č. j. 20 EXE 421/2013-16, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 1412/13-77 ze dne 13. 3. 2019 určil odměnu exekutora ve výši 8 810 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 8 580 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 9. 5. 2019, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor oprávněné k obohacení o 230 Kč,

f) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 25. 9. 2017, č. j. 25 EXE 950/2017-14, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 1481/17-41 ze dne 28. 3. 2018 určil odměnu exekutora ve výši 4 490 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 4 370 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 24. 5. 2018, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor oprávněné k obohacení o 120 Kč,

g) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 6. 11. 2017, č. j. 50 EXE 5224/2017-11, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 1935/17-38 ze dne 26. 6. 2018 určil odměnu exekutora ve výši 5 690 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 5 540 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 10. 8. 2018, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor přihlášeného zástavního věřitele k obohacení o 150 Kč,

h) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Příbrami ze dne 2. 10. 2013, č. j. 22 EXE 1833/2013-27, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 1958/13-94 ze dne 23. 11. 2017 určil odměnu exekutora ve výši 31 070 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 30 240 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 3. 1. 2018, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor oprávněného k obohacení o 830 Kč,

i) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 2. 12. 2010, č. j. 4 EXE 1217/2010-15, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 12452/10-77 ze dne 23. 1. 2018 určil odměnu exekutora ve výši 37 370 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 36 380 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 12. 3. 2018, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor přihlášeného zástavního věřitele k obohacení o 990 Kč,

j) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Chebu ze dne 22. 7. 2008, č. j. 10 Nc 5218/2008-7, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 1051/13-89 ze dne 5. 9. 2017 určil odměnu exekutora ve výši 51 600 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 50 220 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 30. 10. 2017, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor přihlášeného zástavního věřitele k obohacení o 1 380 Kč,

k) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 28. 4. 2008, č. j. 10 Nc 7744/2008-4, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 27746/09-187 ze dne 10. 5. 2018 určil odměnu exekutora ve výši 31 980 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 31 140 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 1. 8. 2018, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor přihlášeného zástavního věřitele k obohacení o 840 Kč,

l) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 12. 2007, č. j. 53 Nc 11344/2007-4, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 10272/09-94 ze dne 20. 2. 2018 určil odměnu exekutora ve výši 104 670 Kč

bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 101 900 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 23. 3. 2018, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor přihlášeného zástavního věřitele k obohacení o 2 770 Kč,

m) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 17. 6. 2010, č. j. 10 EXE 9336/2010-15, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 5752/10-106 ze dne 3. 5. 2018 určil odměnu exekutora ve výši 7 380 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 7 190 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 12. 7. 2018, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor oprávněné k obohacení o 190 Kč,

n) jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce na základě usnesení Okresního soudu Brno-venkov ze dne 24. 6. 2008, č. j. 19 Nc 6172/2008-4, v rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 25917/09-110 ze dne 6. 11. 2018 určil odměnu exekutora ve výši 8 060 Kč bez DPH, namísto zákonné odměny ve výši 7 830 Kč bez DPH, a tuto odměnu si vyplatil dne 25. 1. 2019, čímž na straně soudního exekutora došlo na úkor přihlášeného zástavního věřitele k obohacení o 230 Kč,

t e d y

porušil povinnost exekutora stanovenou § 46 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů a § 5 odst. 3 a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem,

t í m s p á c h a l

kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu;

II. Za uvedený delikt uložil kárný senát podle § 116 odst. 6 exekučního řádu

p o k u t u v e v ý š i 5 0 0 0 0 K č .

Tato pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 14022019.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 2. 10. 2019 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kárná žaloba ministryně spravedlnosti (dále též „kárná žalobkyně“) proti soudnímu exekutorovi JUDr. Janu Fendrychovi (dále též „kárně obviněný“, „exekutor“, nebo „soudní exekutor“). Kárná žalobkyně kárně obviněného viní z toho, že v celkem čtrnácti věcech, ve kterých byl pověřen provedením exekuce, v období od 5. 9. 2017 do 13. 3. 2019 určil v rozvrhovém usnesení nesprávně svoji odměnu při exekuci prodejem nemovitých věcí, když pro její výpočet nepoužil koeficient 1,1815 (odpovídajícímu výpočtu při sazbě DPH 21 %), ale jiný koeficient. V důsledku nesprávného určení a následného vyplacení si odměny se kárně obviněný obohatil na úkor oprávněných a přihlášených zástavních věřitelů celkově o částku 9 720 Kč. Dle kárné žalobkyně tímto jednáním soudní exekutor porušil svou povinnost stanovenou § 46 odst. 1 zákona

č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění účinném pro rozhodné období (dále též „exekuční řád“) a § 5 odst. 3 a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění účinném pro rozhodné období (dále též „exekuční tarif“). Jednání kárně obviněného je přitom nutno vyhodnotit jako závažný kárný delikt ve smyslu § 116 odst. 3 exekučního řádu. Kárná žalobkyně proto navrhl, aby byl kárně obviněný uznán vinným ze spáchání závažného kárného deliktu a bylo mu uloženo kárné opatření ve formě pokuty ve výši 150 000 Kč.

II. Vyjádření kárně obviněného

[2] Kárně obviněný ve svém vyjádření ze dne 3. 2. 2020 zejména uvedl, že v plném rozsahu přijímá závěry kárně žalobkyně ke způsobu výpočtu odměny. Zcela uznává, že při výpočtu odměny v rámci označených rozvrhových usnesení užil nesprávného koeficientu. Z jeho strany nešlo o systematický postup směřující k bezdůvodnému obohacování na úkor oprávněných a přihlášených zástavních věřitelů, či o vědomé porušení právních předpisů, či jejich obcházení, nebo o nerespektování názoru kárného soudu, ale o nedostatečnou kontrolu činnosti zaměstnance úřadu, čehož kárně obviněný upřímně lituje a své profesní pochybení a odpovědnost za následek plně uznává. Uvedený zaměstnanec nakonec u kárně obviněného ukončil svůj pracovní poměr. Kromě této personální změny kárně obviněný upravil vnitřní procesy fungování kanceláře tak, aby k obdobně závažným pochybením v budoucnu nedocházelo. Uvedenou agendu bude řešit výlučně sám kárně obviněný. Kárně obviněný dále uvedl, že jakkoli plně uznává svou odpovědnost za profesní pochybení, navrženou pokutu považuje za hrubě nepoměrnou k výši způsobené škody. Kárně obviněný žádá soud, aby přihlédl k okolnostem kárného deliktu a dobré víře kárně obviněného v poctivý a správný výkon své funkce, k upřímné snaze kárně obviněného o nápravu a k minimální výši škody, kterou svým jednáním kárně obviněný způsobil. Již samotné kárné řízení je pro kárně obviněného značnou motivací k tomu, aby byl ve své funkci důslednější a vyvaroval se do budoucna obdobných pochybení. Kárně obviněný dodal, že učiní i účelná opatření k vrácení svého bezdůvodného obohacení. Vydá k jednotlivým rozvrhovým usnesením opravná usnesení odstraňující nesprávný výpočet odměny a vyplatí příslušným oprávněným osobám částky, o které se bezdůvodně obohatil. Příslušná opravná usnesení kárně obviněný doplní kárnému soudu bez zbytečného odkladu.

[3] Dne 13. 3. 2020 doručil kárně obviněný kárnému soudu podání, ve kterém uvedl, že k předmětným 14 rozvrhovým usnesením vydal opravná usnesení, ve kterých uplatnil správný koeficient (k podání tato opravná usnesení přiložil), a tato odeslal příslušným osobám. Dne 5. 6. 2020 kárně obviněný doručil kárnému soudu další podání, ve kterém uvedl, že právní moci nabyla všechna opravná usnesení, přičemž oprávněným osobám vyplatil částky, o které se bezdůvodně obohatil. K podání přiložil opravná usnesení s vyznačenou doložkou právní moci, doklady o jejich doručení a výpis z bankovního účtu.

III. Splnění předpokladů pro věcné projednání

[4] Kárný soud nejprve zkoumal, zda kárná žaloba splňuje předpoklady pro věcné projednání. Dospěl k závěru, že byla podána osobou k tomu oprávněnou [viz § 117 odst. 2 písm. a) exekučního řádu], obsahuje stanovené náležitosti a byla podána v zákonných lhůtách (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2019, č. j. 15 Kse 5/2018 - 135; toto rozhodnutí a veškerá dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou přístupná na www.nssoud.cz).

IV. Ústní jednání a skutkový stav

[5] Dne 10. 6. 2020 proběhlo ústní jednání (dále též „jednání“), o kterém byl pořizován zvukový záznam a následně sepsán protokol [§ 55b odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů, dále též „trestní řád“, aplikovaný v návaznosti na § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, dále též „kárný řád“]. Soud proto pouze stručně rekapituluje průběh jednání.

[6] Kárná žalobkyně (její zástupkyně) při jednání shrnula obsah kárné žaloby a vyjádřila se k tvrzením kárně obviněného. Setrvala na závěru, že kárně obviněný v označených 14 rozvrhových usneseních nesprávně určil svou odměnu. Namísto koeficientu 1,1815 (odpovídajícímu výpočtu při sazbě DPH 21 %) použil nesprávný koeficient, čímž se obohatil na úkor oprávněných a přihlášených zástavních věřitelů o 9 720 Kč. Tímto porušil § 46 odst. 1 exekučního řádu a § 5 odst. 3 a § 6 odst. 1 exekučního tarifu. Jednání kárně obviněného je přitom nutno vyhodnotit jako závažný kárný delikt ve smyslu § 116 odst. 3 exekučního řádu. Kárná žalobkyně proto navrhl, aby byl kárně obviněný uznán vinným ze spáchání závažného kárného deliktu a za to mu byla uložena pokuta ve výši 150 000 Kč.

[7] Kárně obviněný při soudním jednání zejména uvedl, že nepopírá, že se vytýkaného jednání dopustil. Uznává, že při výpočtu odměny v rámci označených rozvrhových usnesení nepoužil koeficient 1,1815. Z jeho strany však nešlo o systematický postup směřující k bezdůvodnému obohacování na úkor oprávněných a přihlášených zástavních věřitelů. Tomu odpovídá i vzniklá škoda. Pochybení způsobil jeden z jeho zaměstnanců, kterého kárně obviněný nedostatečně kontroloval. Uvedený zaměstnanec následně u kárně obviněného ukončil pracovní poměr. Kárně obviněný své pochybení uznává. Za účelem vyloučení podobných pochybení bude kárně obviněný uvedenou agendu řešit sám. Kárně obviněný se dále vyjádřil k navrhované sankci. Tu považuje za nepřiměřenou. Kárně obviněný požádal soud, aby přihlédl k okolnostem kárného deliktu, k minimální výši způsobené škody a k odčinění tohoto následku. Dodal, že v návaznosti na kárnou žalobu vydal opravná usnesení, ve kterých aplikoval již správný koeficient 1,1815, a následně přeplatky vzniklé v důsledku použití nesprávného koeficientu vrátil oprávněným osobám. Kárně obviněný dále uvedl, že nelze vycházet z protokolu o kontrole ze dne 25. 4. 2017, sp. zn. MSP-47/2016-OED-KEU, neboť ten není podepsán i druhým kontrolujícím úředníkem – Mgr. F. D. Zástupkyně kárné žalobkyně k tomu při ústním jednání uvedla, že protokol nebyl podepsán druhým úředníkem z důvodu, že úředník ukončil pracovní poměr u Ministerstva spravedlnosti, přičemž tento důvod je v protokolu uveden. Podle zástupkyně kárné žalobkyně proto absence podpisu uvedeného úředníka nevylučuje použitelnost daného protokolu.

[8] Soud při soudním jednání shrnul podstatný obsah spisu a výsledek předběžného šetření. Z listinných důkazů (provedených při jednání) přitom zjistil následující podstatné skutečnosti:

[9] Z protokolu z kontroly ze dne 25. 4. 2017, sp. zn. MSP-47/2016-OED-KEU, vyplývá, že pracovníci Odboru exekučního dohledu Ministerstva spravedlnosti dne 19. 9. 2016 provedli v sídle kárně obviněného kontrolu zákonnosti postupů kárně obviněného. Kárně obviněnému bylo mj. vytknuto následující pochybení týkající se exekučního spisu 132 EX 29942/09: „V usnesení o rozvrhu č. l. 107 byla chybně určena odměna soudního exekutora ve výši 7.890,- Kč bez DPH. Odměna soudního exekutora měla správně činit 7.860,- Kč bez DPH, vypočtená ze základu 52.370,82 Kč (zaokrouhleného na 52.400,- Kč). Soudní exekutor použil ve svém výpočtu, jak je uvedeno v odůvodnění předmětného usnesení, chybný koeficient [...]. Vzhledem ke zvýšení sazby DPH na 21 % bylo nutné upravit [...] koeficient ve vzorci pro výpočet odměny: $Z = (RP - HV) / 1,1815$ ($Z =$ základ pro výpočet odměny, $RP =$ rozdělovaná podstata, $HV =$ hotové výdaje včetně DPH). Odměna soudního exekutora byla tedy vyčíslena v rozporu s § 5 odst. 3 exekučního tarifu.“ Soud při jednání ověřil, že tento protokol není

podepsán druhým kontrolujícím úředníkem – Mgr. F. D. (na protokolu je uveden pouze podpis druhé kontrolující úřednice – Mgr. V. Š.). V protokolu se k tomu uvádí, že podpis Mgr. F. D. není uveden z důvodu, že tato osoba již nepracuje na Ministerstvu spravedlnosti. Kárný soud neshledal, že by pouze pro absenci podpisu druhé kontrolující osoby nebylo možno z protokolu vycházet. Ze samotného protokolu explicitně plyne relevantní důvod, který bránil v tom, aby byl protokol podepsán i druhou kontrolující osobou (ukončení pracovního poměru u Ministerstva spravedlnosti). Kárně obvinění přitom při soudním jednání nezpochybnil obsah uvedeného protokolu, resp. v něm zachycených zjištění o porušení § 5 odst. 3 exekučního tarifu (viz výše uvedený text kurzívou). Netvrdil ani nedokládal, že by se v protokolu popsaného jednání nedopustil. Takové výhrady neuvedl ani v rámci svého vyjádření ke kárné žalobě. Kárně obviněný rovněž neuvedl žádný relevantní důvod, proč se proti absenci druhého podpisu nebránil v minulosti – mohl např. proti protokolu podat námitky (na což byl výslovně upozorněn v samotném protokolu). Jeho obranu tak soud vyhodnotil jako účelovou.

[10] Pro danou věc je stěžejní kontrola provedená v sídle exekutora dne 16. 4. 2019, o které byl sepsán protokol o kontrole ze dne 11. 9. 2019, č. j. MSP-5/2019-ODKA-KEU/4. Při ní bylo zjištěno, že kárně obviněný ve čtrnácti kontrolovaných spisech (označených ve výrokové části tohoto rozhodnutí) při výpočtu odměny při postižení nemovité věci v usnesení o rozvrhu aplikoval namísto koeficientu 1,1815 koeficient 1,1501597. Z předmětných čtrnácti rozvrhových usnesení vydaných kárně obviněným pak kárný soud zjistil následující:

1. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 9276/10-92 ze dne 17. 10. 2017 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstaty v celkové částce 56 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 3 030 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „*Základ pro určení odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1501597$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.*“ Odměna v částce 3 030 Kč bez DPH tomuto výpočtu matematicky odpovídá.
2. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 4582/11-86 ze dne 6. 3. 2018 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstaty v celkové částce 125 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 14 060 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „*Základ pro určení odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1501597$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.*“ Odměna v částce 14 060 Kč bez DPH tomuto výpočtu matematicky odpovídá.
3. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 19919/09-98 ze dne 29. 1. 2019 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstaty v celkové částce 150 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 17 240 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „*Základ pro určení odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1501597$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.*“ Odměna v částce 17 240 Kč bez DPH tomuto výpočtu matematicky odpovídá.
4. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 361/14-316 ze dne 16. 2. 2018 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstaty v celkové částce 320 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 39 500 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „*Základ pro určení*

odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1501597$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.“ Odměna v částce 39 500 Kč bez DPH tomuto výpočtu matematicky odpovídá.

5. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 1412/13-77 ze dne 13. 3. 2019 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstaty v celkové částce 76 200 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 8 810 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny citován § 6 exekučního tarifu; konkrétní vzorec výpočtu uveden není. Částka odměny 8 810 Kč bez DPH matematicky odpovídá výpočtu provedenému s koeficientem 1,1501597.

6. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 1481/17-41 ze dne 28. 3. 2018 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstaty v celkové částce 52 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 4 490 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „*Základ pro určení odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1501597$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.*“ Odměna v částce 4 490 Kč bez DPH tomuto výpočtu matematicky odpovídá.

7. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 1935/17-38 ze dne 26. 6. 2018 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstaty v celkové částce 60 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 5 690 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „*Základ pro určení odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1501597$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.*“ Odměna v částce 5 690 Kč bez DPH tomuto výpočtu matematicky odpovídá.

8. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 1958/13-94 ze dne 23. 11. 2017 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstaty v celkové částce 256 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 31 070 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „*Základ pro určení odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1501597$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.*“ Odměna v částce 31 070 Kč bez DPH tomuto výpočtu matematicky odpovídá.

9. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 12452/10-77 ze dne 23. 1. 2018 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstaty v celkové částce 304 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 37 370 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „*Základ pro určení odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1501597$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.*“ Odměna v částce 37 370 Kč bez DPH tomuto výpočtu matematicky odpovídá.

10. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 1051/13-89 ze dne 5. 9. 2017 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstaty v celkové částce 413 337 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 51 600 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „*Základ pro určení odměny*

exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1501597$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.“ Odměna v částce 51 600 Kč bez DPH tomuto výpočtu matematicky odpovídá.

11. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 27746/09-187 ze dne 10. 5. 2018 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstаты v celkové částce 270 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 31 980 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „Základ pro určení odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1501597$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.“ Odměna v částce 31 980 Kč bez DPH tomuto výpočtu matematicky odpovídá.

12. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 10272/09-94 ze dne 20. 2. 2018 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstаты v celkové částce 820 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 104 670 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „Základ pro určení odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1501597$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.“ Odměna v částce 104 670 Kč bez DPH tomuto výpočtu matematicky odpovídá.

13. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 5752/10-106 ze dne 3. 5. 2018 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstаты v celkové částce 75 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 7 380 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „Základ pro určení odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1785$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.“ Odměna v částce 7 380 Kč bez DPH nicméně odpovídá výpočtu s použitím koeficientu 1,1501597, nikoliv s použitím uváděného koeficientu 1,1785.

14. V rozvrhovém usnesení č. j. 132 EX 25917/09-110 ze dne 6. 11. 2018 kárně obviněný rozhodl o rozdělení podstаты v celkové částce 80 000 Kč za prodej nemovitých věcí povinného. Odměna kárně obviněného byla v tomto usnesení určena v částce 8 060 Kč bez DPH. V odůvodnění usnesení je ohledně odměny uvedeno následující: „Základ pro určení odměny exekutora je v tomto případě, dle pomůcek stanovených Ministerstvem spravedlnosti ČR, stanoven pomocí vzorce $Z=RP-HV/1,1785$, kde Z je základ pro výpočet odměny exekutora, RP rozvrhovaná podstata a HV nábrada hotových výdajů exekutora včetně DPH.“ Odměna v částce 8 060 Kč bez DPH nicméně odpovídá výpočtu s použitím koeficientu 1,1501597, nikoliv s použitím uváděného koeficientu 1,1785.

[11] Soud v rámci ústního jednání provedl i výslech kárně obviněného, který přiznal, že v uvedených usneseních není uveden správný koeficient. Na dotaz soudu popsal, jak probíhalo vydávání rozvrhových usnesení, a osvětlil důvody, pro které došlo k označeným pochybením; pochybení se dopustil zaměstnanec exekutora, kterého kárně obviněný nedostatečně kontroloval. Tento zaměstnanec již ukončil pracovní poměr u kárně obviněného. Kárně obviněný dále specifikoval důvody, pro které považuje navrhovanou pokutu za nepřiměřenou. K tomu poukázal na nízkou výši škody, snahu o nápravu následku vydáním opravných usnesení a vrácení bezdůvodného obohacení.

[12] V závěrečné řeči kárná žalobkyně (její zástupkyně) uvedla, že setrvává na názoru, že kárně obviněný porušil § 46 odst. 1 exekučního řádu a § 5 odst. 3 a § 6 odst. 1 exekučního tarifu. Navrhla, aby byl kárně obviněný uznán vinným ze spáchání závažného kárného deliktu a bylo mu uloženo kárné opatření ve formě pokuty ve výši 150 000 Kč. Zástupce kárně obviněného v závěrečné řeči uvedl, že uznává, že došlo k porušení zákona a je srozuměn s tím, že kárně obviněný bude shledán vinným, navrhouvanou pokutu však považuje za nepřiměřenou. Kárně obviněný sdělil, že nevyužije svého práva na závěrečnou řeč, resp. poslední slovo.

V. Posouzení věci soudem

[13] Podle § 46 odst. 1 exekučního řádu exekutor postupuje v exekuci rychle a účelně; při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem.

[14] Podle § 87 odst. 1 exekučního řádu za exekuční činnost a další činnost náleží exekutorovi odměna, náhrada hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při vedení exekuce, náhrada za doručení písemností, a je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu. Podle § 90 odst. 1 tohoto předpisu pak je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu.

[15] Podle § 5 odst. 3 exekučního tarifu platí: *Pokud při exekuci postižením nemovitostí nebo při exekuci postižením podniku byly uspokojeny zcela nebo zčásti nároky oprávněného, toho, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný anebo věřitele povinného, který podal přihlášku, je základem pro určení odměny ta část rozdělované podstaty, kterou byly takto uspokojeny nároky těchto osob.*

[16] Ze základu stanoveného dle § 5 odst. 3 exekučního tarifu se výše odměny vypočte podle § 6 odst. 1 exekučního tarifu, podle kterého:

<i>do 3 000 000 Kč základu</i>	<i>15 %,</i>
<i>z přebývajících částky až do 40 000 000 Kč základu</i>	<i>10 %,</i>
<i>z přebývajících částky až do 50 000 000 Kč základu</i>	<i>5 %,</i>
<i>z přebývajících částky až do 250 000 000 Kč základu</i>	<i>1 %.</i>

[17] Podle § 27 exekučního tarifu *základ pro určení odměny exekutora se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru a vypočítaná odměna na celé desetikoruny nahoru.*

[18] Způsob výpočtu odměny soudního exekutora podle § 5 odst. 3 exekučního tarifu kárný soud podrobně popsal již v rozhodnutí ze dne 31. 7. 2012, č. j. 14 Kse 10/2011 - 117 (které se nadto týkalo samotného kárně obviněného). V něm soud zejména uvedl: „Kárný senát nepřisvědčil obhajobě kárně obviněného postavené na tvrzení o neaplikovatelnosti § 5 odst. 3 exekutorského tarifu a konstatuje, že toto ustanovení obsahuje zcela jednoznačné, srozumitelné a určité pravidlo, jak stanovit základ pro výpočet odměny. Soudní exekutor vyčísľuje svou odměnu jako jeden z bodů rozvrhového jednání pravidelně v příkazu k úhradě nákladů exekuce, který je podkladem pro uplatnění nároku v rozvrhovém jednání. Pro stanovení odměny je třeba nejprve posoudit, zda součet všech přihlášených nároků, nákladů a hrubého odhadu odměny (včetně případné daně z přidané hodnoty) převyšuje rozvrhovaný výtěžek, nebo zda je předpokládána hyperochy (přebytek, který se vrací povinnému). V případě očekávané hyperochy je stanovení základu pro určení odměny zcela jednoduché: sečtou se všechny zjištěné přihlášené nároky (oprávněného a dalších přihlášených věřitelů), jež mají být v rozvrhu uspokojovány. Daleko frekventovanější je však situace, kdy přihlášené nároky převyšují rozvrhovaný výtěžek. V takových případech je třeba postupovat při výpočtu poněkud obezřetněji, jak ukazuje následující model, vycházející z toho, že součet přihlášených nároků je 500.000Kč, výtěžek dražby určený k rozvržení je 100.000 Kč a náklady exekuce jsou 10.000 Kč: Z výtěžku dražby (zaplaceného nejvyššího podání) se nejprve musí odečíst náklady exekuce tvořené hotovými výdaji a náhradami, neboť nejsou základem pro určení odměny (srov. § 5 odst. 3 exekutorského tarifu). Zůstane částka 90.000 Kč. Tato částka bude rozdělena mezi oprávněného, přihlášené věřitele a zároveň z ní bude uspokojena odměna exekutora (sazba odměny

čini podle § 6 odst. 1 exekutorského tarifu 15 %). Celkových 90.000 Kč tedy zahrnuje jak částky určené k uspokojení nároků oprávněného a dalších přihlášených věřitelů, tak současně odměnu soudního exekutora, která má být 15 % z těchto částek určených k uspokojení nároků. Jinými slovy hodnota 90.000 Kč představuje 115 % částek určených k uspokojení nároků oprávněného a dalších přihlášených věřitelů. Jednoduchou matematickou operací pak lze dojít k „surovému“ základu pro určení odměny exekutora ($90.000 \text{ Kč} / 115 \% \times 100 \% = 78.260,87 \text{ Kč}$). Získaný „surový“ základ se ve smyslu ustanovení § 27 exekutorského tarifu zaokrouhlí na celé stokoruny naboru na 78.300 Kč, a z něj se potom určí 15 % (11.745 Kč), která se zaokrouhlí na celé desetikoruny naboru na 11.750 Kč. Odečteme-li výslednou odměnu exekutora 11.750 Kč od částky 90.000 Kč, získáme částku 78.250 Kč, která bude při rozvrhu rozdělena mezi oprávněného a další přihlášené věřitele. Výsledný poměr odměny exekutora vůči základu pro určení odměny ($11.750 / 78.250$) činí 0,1501597, tedy odměna exekutora je v tomto případě o něco málo více než 15 %, přesně 15,01597 %. Tato nepatrná odchylka vzniká především v důsledku zaokrouhlování, které exekutorský tarif předpokládá a které je nastaveno ve prospěch soudních exekutorů (srov. ustanovení § 27 zmíněného předpisu - Základ pro určení odměny exekutora se zaokrouhluje na celé stokoruny naboru a vypočítaná odměna na celé desetikoruny naboru.). Je-li soudní exekutor plátcem daně z přidané hodnoty (DPH), tato skutečnost musí být zohledněna již v samotném počátku výpočtu. V rozdělované částce 90.000 Kč je totiž v takovém případě obsažena také příslušná daň z odměny exekutora. Aktuální sazba DPH za exekuční služby činí 20% z daňového základu; sazba odměny exekutora se tak připočtením DPH zvyšuje na 18 % (1,2 násobek sazby 15 %). Hodnota 90.000 Kč proto představuje 118 % částek určených k uspokojení nároků oprávněného a dalších přihlášených věřitelů. „Surový“ základ pro určení odměny exekutora se vypočte takto: $90.000 \text{ Kč} / 118 \% \times 100 \% = 76.271,19 \text{ Kč}$; tento základ se zaokrouhlí na celé stokoruny naboru (76.300 Kč), z něj se určí odměna exekutora 15 % (11.445 Kč), která se zaokrouhlí na celé desetikoruny naboru na 11.450 Kč (bez DPH). Částku připadající na DPH, tj. 20 % z 11.450 Kč (2.290 Kč), je třeba odečíst od výtěžku dražby, neboť stejně jako hotové výdaje a náhrady exekutora není součástí základu pro určení odměny (srov. § 5 odst. 3 exekutorského tarifu). Odečteme-li odměnu exekutora 11.450 Kč a DPH 2.290 Kč od částky 90.000 Kč, získáme částku 76.260 Kč, která bude při rozvrhu rozdělena mezi oprávněného a další přihlášené věřitele. Výsledný poměr odměny exekutora vůči základu pro určení odměny ($11.450 / 76.260$) činí 0,1501442, tedy odměna exekutora je v tomto případě o něco málo více než 15 %, přesně 15,01442 %.“

[19] Obdobně lze poukázat i na rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2014, č. j. 14 Kse 1/2013 - 119, ze dne 9. 9. 2014, č. j. 14 Kse 2/2014 - 66, či ze dne 14. 5. 2015, č. j. 15 Kse 5/2014 - 49, ve kterých soud výpočet odměny stanovený citovaným rozhodnutím č. j. 14 Kse 10/2011 - 117, převzal a dále na něj navázal. Např. v posledně označeném rozhodnutí uvedl, že: „Při výpočtu základu je od výtěžku dražby nejdříve třeba odečíst hotové výdaje (včetně DPH, je-li soudní exekutor plátcem). Zbývající částka představuje základ zvýšený o odměnu exekutora. Pokud si tuto částku označíme písmenem X, dostaneme následující rovnici, kde Z je základ a O je odměna: $X = Z + O$ [...] Procentuální výše odměny je stanovena v § 6 exekučního tarifu. Všechna posuzovaná exekuční řízení spadala do první skupiny popsané v § 6 odst. 1 (základ do 3 000 000 Kč), odměna proto činí 15 % základu. Je-li exekutor plátcem DPH, je třeba v souladu s § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, připočíst daň z přidané hodnoty ve výši 21 % [popř. 20 % podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty ve znění účinném do 31. 12. 2012]. Odměna potom činí 18,15 % základu ($21 \% z 15 = 3,15$; to je hodnota v procentech, kterou je nutno přičíst k výši odměny), případně 18 % (při 20 % dani z přidané hodnoty). Rovnice pro výpočet odměny proto dostává následující podobu:

$$\begin{aligned} X &= Z + 0,1815 \times Z \\ X &= 1,1815 \times Z \\ Z &= \frac{X}{1,1815} \end{aligned}$$

Hodnotu X, tedy zaplacené nejvyšší podání v dražbě snížené o hotové výdaje, v každém jednotlivém případě známe, není proto složité stanovit základ pro výpočet odměny.“

[20] V nyní posuzované věci není sporné, že kárně obviněný je od 1. 2. 2008 registrován jako plátce DPH. Základní sazba daně z přidané hodnoty byla v rozhodném období 21 % (v této výši je základní sazba daně od 1. 1. 2013 až doposud). V důsledku uvedeného měl kárně obviněný v rozhodném období vypočítat základ pro výpočet odměny soudního exekutora při postižení nemovitých věcí v rozvrhových usneseních tak, že od rozdělované podstaty odečte hotové výdaje včetně DPH, tuto částku vydělí koeficientem 1,1815 a takto vypočtený základ zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru. Odměna měla být posléze vypočtena jako 15 % ze základu do 3 000 000 Kč. Následně měla být zaokrouhlena na celé desetikoruny nahoru a měla k ní být připočtena DPH v sazbě 21 %.

[21] Takto však kárně obviněný nepostupoval. V předmětných rozvrhových usneseních nepoužil při výpočtu základu odměny koeficient 1,1815 (aplikovatelný na situace, kdy je exekutor plátcem DPH se sazbou 21 %), ale jiný koeficient (viz výše citovaný obsah usnesení č. j. 132 EX 9276/10-92, č. j. 132 EX 4582/11-86, č. j. 132 EX 19919/09-98, č. j. 132 EX 361/14-316, č. j. 132 EX 1412/13-77, č. j. 132 EX 1481/17-41, č. j. 132 EX 1935/17-38, č. j. 132 EX 1958/13-94, č. j. 132 EX 12452/10-77, č. j. 132 EX 1051/13-89, č. j. 132 EX 27746/09-187, č. j. 132 EX 10272/09-94, č. j. 132 EX 5752/10-106 a č. j. 132 EX 25917/09-110).

[22] Použití nesprávného koeficientu ostatně nepopírá ani sám kárně obviněný. Ten ve svém vyjádření ke kárné žalobě i během ústního jednání opakovaně uvedl, že uznává, že při výpočtu odměny v rámci označených rozvrhových usnesení užil nesprávného koeficientu, svého pochybení upřímně lituje a v plném rozsahu přijímá závěry kárné žalobkyně ke způsobu výpočtu odměny; ze strany kárně obviněného šlo o nedostatečnou kontrolu činnosti zaměstnance úřadu, přičemž své profesní pochybení a odpovědnost za následek plně uznává.

[23] Za této situace nebylo třeba zkoumat otázku pochybení daného zaměstnance kárně obviněného. Nutno dodat, že soudní exekutor je objektivně odpovědný za fungování celého svého úřadu. Jedná se o „monokraticky“ koncipovaný orgán veřejné moci; je odpovědností soudního exekutora, jaké osoby zaměstnává, jakým způsobem si tyto pracovníky vybírá, jak je školí a organizuje jejich práci. Soudní exekutor má kárnou odpovědnost za jednání svého zaměstnance, přičemž řízení činnosti exekutorského úřadu v sobě implicitně zahrnuje povinnost systémové kontroly zaměstnanců, umožňující s odpovídající mírou pravděpodobnosti identifikovat pochybení v řízeních. Řízení exekutorského úřadu v sobě zahrnuje nikoli pouze vydání řídicích aktů, ale rovněž proces přijímání vhodných zaměstnanců na jednotlivé pozice, jejich zaškolení, neustálý dohled a kontrolu nad jejich postupy (viz např. rozhodnutí kárného soudu ve věcech sp. zn. 13 Kseo 1/2011, sp. zn. 15 Kse 9/2012, sp. zn. 15 Kse 7/2014). Ani fakt, že exekutor se zaměstnancem rozvázal pracovní poměr, nezabývá exekutora jeho odpovědností (viz vedle výše uvedené judikatury i rozhodnutí kárného soudu ve věci sp. zn. 14 Kse 1/2016).

[24] Kárný senát tudíž uzavírá, že kárně obviněný pochybil, pokud v označených 14 věcech nepoužil při výpočtu své odměny koeficient 1,1815. Tímto nesprávně stanovil odměnu (navýšil jí ve svůj prospěch) a bezdůvodně se obohatil na úkor oprávněných a přihlášených zástavních věřitelů. Uvedené jednání přitom kárný senát posoudil jako jeden pokračující delikt, neboť všech čtrnáct dílčích porušení zákona bylo vedeno jednotným záměrem naplňujícím skutkovou podstatu stejného deliktu, bylo provedeno stejným způsobem a spojeno blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku (srov. např. rozhodnutí kárného soudu ve věci sp. zn. 14 Kse 7/2012 - 70, srov. též § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů). Uvedeným jednáním kárně obviněný porušil povinnost stanovenou v § 46 odst. 1 exekučního řádu a v § 5 odst. 3 ve spojení s § 6 odst. 1 exekučního

tarifu (srov. např. rozhodnutí ze dne 21. 4. 2015, č. j. 14 Kse 1/2015 - 47, či ze dne 24. 2. 2016, č. j. 15 Kse 11/2015 - 42).

[25] Soud se dále zabýval otázkou, zda uvedené porušení právních předpisů je prostým, nebo závažným deliktem.

[26] Exekuční řád v § 116 odst. 2 uvádí, že: *Kárným deliktem je a) porušení povinností exekutora, kandidáta nebo koncipienta stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory, b) jednání, jímž exekutor narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo obrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, případně odborný výkon další činnosti, nebo c) jednání, jímž kandidát nebo koncipient narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo obrožuje důvěru v odborný výkon činnosti exekutora.*

[27] Podle § 116 odst. 3 exekučního řádu: *Závažným kárným deliktem je závažné a) porušení povinností exekutora, kandidáta nebo koncipienta stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory, b) jednání, jímž exekutor narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo obrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, případně odborný výkon další činnosti, nebo c) jednání, jímž kandidát nebo koncipient narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo obrožuje důvěru v odborný výkon činnosti exekutora.*

[28] Soud neshledal, že by předmětné porušení povinností exekutora bylo závažným kárným deliktem. Jak vyplývá ze shora uvedené judikatury (viz zejména rozhodnutí kárného senátu č. j. 14 Kse 1/2015 - 47 a č. j. 14 Kse 10/2011 - 117) nesprávné určení a vyplacení odměny je třeba hodnotit jako kárný delikt prostý podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, nikoliv jako závažný kárný delikt podle § 116 odst. 3 písm. a) téhož zákona. Např. v rozhodnutí č. j. 14 Kse 1/2015 - 47 soud uvedl, že ačkoliv jednání kárně obviněného v popsáných případech vykazuje přinejmenším znaky nepřímého úmyslu, je nutno jednání „hodnotit jako kárný delikt prostý podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, nikoliv jako závažný kárný delikt podle § 116 odst. 3 písm. a). V tomto se kárný senát neztotožnil s názorem kárného žalobce, který bez dalšího argumentoval tím, že jde právě o závažný kárný delikt.“ Obdobně lze poukázat i na rozhodnutí č. j. 14 Kse 10/2011 - 117. Ani z další judikatury kárných senátů nevyplývá, že by shora popsané jednání bylo nutno hodnotit jako závažný kárný delikt (podpůrně srov. např. rozhodnutí ve věcech sp. zn. 11 Kse 2/2009, sp. zn. 14 Kse 1/2016, sp. zn. 14 Kse 2/2015, sp. zn. 14 Kse 6/2014, sp. zn. 15 Kse 1/2017, sp. zn. 14 Kse 1/2016, sp. zn. 14 Kse 8/2011). Ani na základě důvodů uvedených v kárné žalobě soud neshledal, že by se v dané věci jednalo o závažný kárný delikt. To nevyplývalo ani při soudním jednání.

[29] Ze všech výše uvedených důvodů soud uzavírá, že kárně obviněný se jednáním specifikovaným ve výroku tohoto rozhodnutí dopustil (prostého) kárného deliktu podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

[30] Podle § 116 odst. 6 exekučního řádu lze exekutorovi za (prostý) kárný delikt uložit: *a) písemné napomenutí, b) veřejné napomenutí, c) pokutu do 2 500 000 Kč, d) odvolání z exekutorského úřadu.*

[31] S ohledem na okolnosti projednávaného případu vyloučil zdejší soud možnost uložení napomenutí vč. napomenutí veřejného jako nedostačující intenzitě shledaného kárného provinění, stejně jako uplatnění odvolání z exekutorského úřadu, coby opatření naopak zjevně přesahující závažnost pochybení kárně obviněného. V souladu s návrhem kárné žalobkyně proto přistoupil k uložení pokuty. Při úvaze o její konkrétní výši zvážil všechna kritéria spoluurčující povahu a závažnost kárného deliktu. Zohlednil význam chráněného zájmu, jímž je zájem na řádném výkonu svěřené pravomoci soudních exekutorů, dále četnost pochybení kárně obviněného a rozsah následku. Přihlédl rovněž k osobě kárně obviněného a povaze jeho jednání.

Za polehčující okolnosti v nynější věci soud považuje celkovou výši následku, jakož i snahu o jeho odčinění. Svou vinu přitom soudní exekutor doznal, upřímně ji litoval, což přesvědčivě demonstroval i svým přístupem během jednání kárného senátu, přičemž sdělil i to, že za účelem minimalizace podobného pochybení, již bude předmětná rozvrhová usnesení vyhotovovat výlučně sám. Po zvážení všech okolností dospěl kárný soud k závěru, že za přiměřenou lze v projednávané věci považovat pokutu ve výši 50 000 Kč. Tato pokuta je uložena při dolní hranici sazby (za kárný delikt lze uložit pokutu až do výše 2 500 000 Kč). Kárný soud přitom nepřehlédl, že za chybný výpočet odměn byly ukládány i nižší pokuty (viz např. rozhodnutí ve věci sp. zn. 14 Kse 1/2015, kde byla za devět podobných pochybení uložena pokuta 20 000 Kč). K nutnosti uložení vyšší pokuty vede soud zejména to, že se kárně obviněný protiprávního jednání dopustil poté, co byl na svůj nesprávný postup upozorněn dohledovým orgánem (správný postup mu musel být s ohledem na výše uvedené nadto znám již předtím), a dále počet chybně vydaných rozvrhových usnesení, resp. celková doba trvání protiprávního stavu. Z ničeho přitom nevyplývá, že by pokuta ve výši 50 000 Kč byla nepřiměřená s ohledem na majetkové a osobní poměry kárně obviněného. Kárně obviněný ani ve svém vyjádření ke kárné žalobě (ve které bylo kárnou žalobkyní navrhováno uložení pokuty dokonce ve výši 150 000 Kč) netvrdil a nedoložil, že by navrhovaná pokuta přesahovala jeho majetkové poměry, resp. nerefletovala jeho osobní poměry. Ani během jednání netvrdil a nedoložil, že by výše pokuty neodpovídala jeho poměrům. Rovněž s ohledem na počet vedených exekučních řízení, který specifikoval kárně obviněný při soudním jednání, nelze dovozovat, že by uložena pokuta měla být pro kárně obviněného nepřiměřená. Kárný senát podotýká, že sankce musí být citelná a působit preventivně, aby se již pochybení na straně kárně obviněného neopakovala (rozhodnutí kárného senátu č. j. 14 Kse 1/2016 - 180). Uložená pokuta podle názoru kárného senátu přispěje k vyšší motivaci kárně obviněného k řádnému výkonu funkce soudního exekutora.

[32] Uložená pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. června 2020

JUDr. Tomáš Foltas
předseda kárného senátu